



בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-03-59679-03 מנשה נ' "כיד" ערוץ הקניות בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת מרים קראוס

תובעת מיטל מנשה
ע"י ב"כ עוה"ד עמית זילברג

נגד

נתבעת "כיד" ערוץ הקניות בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד אבי אבידן

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

פתח דבר וטענות הצדדים

1. בפני תביעה כספית על סך 50,000 ₪ שהוגשה בסדר דין מהיר.
2. לטענת התובעת, הנתבעת שיגרה לתיבת הדואר האלקטרוני של התובעת, בניגוד להוראות סעיף 30א. לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"). התובעת מעמידה את תביעתה על סך 50,000 ₪ בגין 63 דברי פרסומת ששוגרו לאחר 3 הודעות סירוב שנשלחו כדין, כאשר בכל הפרסומות לא צויינו פרטי הנתבעת ואין כתובת דואר אלקטרוני ליתן הודעת סירוב וכן מבקשת לחייב את הנתבעת בתוספת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד, בצירוף ריבית והפרשי הצמדה מיום הגשת התביעה ועד ליום התשלום בפועל.
3. לטענת הנתבעת, הנתבעת עומדת בהוראות החוק. התובעת התעלמה מהדרך הפשוטה והסבירה להסרה שהנתבעת העמידה לרשותה וידעה כי בקשתה להסרת דברי הפרסום לא נקלטה ומשכך גם ידעה בהכרח כי תמשיך ותקבל פרסומות נוספות. כאשר בקשת התובעת להסרה הובאה לידיעת הנתבעת, הנתבעת הסירה את התובעת מרשימת התפוצה בתוך יום עסקים אחד. לאור זאת, הנתבעת מבקשת כי בית המשפט ידחה את התביעה ויחייב את התובעת בתשלום הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד.

דיון והכרעה



בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-03-59679-03 מנשה נ' "כיד" ערוץ הקניות בע"מ

תיק חיצוני:

4. אין מחלוקת בענייננו כי הנתבעת שלחה אל התובעת "הודעות אלקטרוניות" עם מסרים פרסומיים. לאור האמור בסעיף 1 לכתב התשובה מטעם התובעת ("עניינה של תביעה זו בשיגור דברי פרסומת לאחר הודעת סירוב שנמסרה כדין") ולאחר עיון בתמלול שצורף כנספח ה' לכתב הגנה (ר' עמ' 4, שו' 19-22 שם) וחקירת התובעת בהקשר (ר' פרו' מיום 31.10.17, עמ' 4, שו' 6), מתקבלת גרסת ההגנה לפיה הנתבעת עמדה בדרישות סעיף 30א.ב) לחוק ושיגרה את ההודעות האלקטרוניות, מלכתחילה, לאחר שקיבלה הסכמה מפורשת מראש של הנתבעת.
5. סעיף 30א.ד) לחוק קובע כדלקמן: "הסכים הנמען לקבל דברי פרסומת לפי הוראות סעיף קטן (ב) .. רשאי הוא, בכל עת, להודיע למפרסם על סירובו לקבל דברי פרסומת, דרך כלל או מסוג מסוים, ולחזור בו מהסכמתו, ככל שניתנה (בסעיף זה – הודעת סירוב); .. הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען."
6. סעיף 30א.ה(1) לחוק קובע כדלקמן: "מפרסם המשגר דבר פרסומת בהתאם להוראות סעיף זה יציין בו את הפרטים האלה באופן בולט וברור, שאין בו כדי להטעות: ... (ג) (1) זכותו של הנמען לשלוח, בכל עת, הודעת סירוב כאמור בסעיף קטן (ד), ודרך אפשרית למשלוח הודעה כאמור שהיא פשוטה וסבירה בנסיבות העניין, ואם דבר הפרסומת משוגר באמצעות הודעה אלקטרונית – כתובת תקפה של המפרסם ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת סירוב;"
7. בענייננו טוענת התובעת כי על אף ששלחה לנתבעת הודעת סירוב כדין, הנתבעת המשיכה לשגר דברי פרסומת אל תיבת הדואר האלקטרוני של התובעת, ואילו הנתבעת טוענת כי הודעת הסירוב הנטענת נשלחה בניגוד להנחיות המופיעות בגוף ההודעה
8. עיון בנספח 3 המצורף לכתב התביעה מלמד כי ביום 18.5.16 התובעת שלחה הודעת סירוב לנתבעת באמצעות "השב" להודעת הנתבעת, דהיינו "בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת", כאמור בסעיף 30א.ד) לחוק, אולם, שעה שנכתב בהודעת הנתבעת: "להסרה מרשימת התפוצה לחץ כאן. אין להשיב לכתובת דואר אלקטרוני זו. תודה", הרי שיש לראות את הנתבעת כמי שסיפקה לתובעת דרך אפשרית למשלוח הודעת סירוב, שהיא פשוטה וסבירה בנסיבות העניין, כאמור בסעיף 30א.ה(1)ג(1) לחוק, וכפועל יוצא התובעת הינה בחזקת מי אשר ידעה כי הודעת הסירוב ששלחה לנתבעת לא נקלטה אצל הנתבעת ומשכך בהכרח גם ידעה כי תמשיך לקבל פרסומות נוספות



בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-03-59679-03 מנשה נ' "כיד" ערוץ הקניות בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 מאת הנתבעת. – וזאת, הגם אם התובעת לא קראה את ההנחיה כנ"ל, כפי שטענה
2 בחקירתה (ר' פרו' מיום 31.10.17, עמ' 4, שו' 33-32).
- 3 9. אכן, לאור עובדת כך שעסקינן בדבר פרסומת המשוגר באמצעות הודעה אלקטרונית,
4 היה על הנתבעת לציין בדבר הפרסומת "כתובת תקפה של המפרסם ברשת האינטרנט
5 לצורך מתן הודעת סירוב". מנהל הנתבעת הודה בחקירתו כי רק ביום 21.6.16
6 הנתבעת הוסיפה את אפשרות ההסרה באמצעות מייל (ר' פרו' מיום 31.10.17, עמ' 16,
7 שו' 15-16), מכאן שאכן נמצא בענייננו כי הנתבעת לא עמדה במלוא כללי סעיף 30א.
8 (ה) (1) לחוק, אולם, יחד עם זאת, לאור טענתה כנ"ל של התובעת בדבר כך שכלל לא
9 קראה את תכני ההודעות שנשלחו אליה, הרי שהגם אם במועד הרלוונטי הייתה נזכרת
10 בהודעת הנתבעת כתובת תקפה של המפרסם ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת
11 סירוב, ממילא, התובעת, לשיטתה, כלל לא הייתה מבחינה בה.
- 12 10. גם אם אניח כי התובעת אכן לא הייתה ערה להודעות השגיאה מהן עולה כי הודעת
13 הסירוב ששלחה לנתבעת לא הגיעה ליעדה, הרי שלאור האמור לעיל, אין בדבר כדי
14 לסייע לתובעת (ר' פרו' מיום 31.10.17, עמ' 5, שו' 18 ואילך).
- 15 11. ביום 22.8.16 ב"כ התובעת שלח אל הנתבעת מכתב התראה לפני תביעה בגין משלוח
16 דברי פרסומת בניגוד לחוק. לטענת הנתבעת, הנתבעת מעולם לא קיבלה במשרדה
17 מכתב זה (ר' גם נספח ג המצורף לכתב ההגנה וחקירת מנהל הנתבעת בפרו' מיום
18 31.10.17, עמ' 16, שו' 19 ואילך) – טענה זו לא הוכחה כדבעי, שעה, שעיון בנספח 5
19 המצורף לכתב התביעה מלמד כי על פי מעקב משלוחים אצל דואר ישראל, דבר הדואר
20 נמסר ליעדו ביום 30.8.16. בנסיבות אלה, יש לראות את הנתבעת כמי שידעה, החל
21 מיום 30.8.16, כי התובעת אינה מעוניינת להמשיך ולקבל מהנתבעת דברי פרסומת.
22 אציין כי על פניית ב"כ התובעת אל הנתבעת מיום 6.10.16, הנתבעת טרחה להשיב
23 לגופו של עניין רק ביום 2.11.16. (ר' נספחים 6-7 לכתב התביעה).
- 24 12. לאחר משלוח מכתב ההתראה הנ"ל התקבלו בתיבת האימייל של התובעת 20
25 פרסומות מאת הנתבעת (ר' נספח 8 המצורף לכתב התביעה).
- 26 13. בנסיבות המקרה דן הרי שיש לראות כל אחת ואחת מ-20 הפרסומות כנ"ל כדבר
27 פרסומת שהנתבעת שיגרה ביודעין בניגוד להוראות החוק, ומשכך, על פי סעיף 30א.
28 (י) (1) לחוק: "..רשאי בית המשפט לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק
29 (בסעיף זה – פיצויים לדוגמה), בסכום שלא יעלה על 1,000 שקלים חדשים בשל כל
30 דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה;".



בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-03-59679-03 מנשה נ' "כיד" ערוץ הקניות בע"מ

תיק חיצוני:

14. בעת קביעת גובה הפיצויים לדוגמא, יש להתחשב בשיקולים של אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; עידוד הנמען למימוש זכויותיו; היקף ההפרה, כאמור בסעיף 30א. (נ) לחוק.
15. הנתבעת דן נתבעה לא אחת על ידי בעלי דין שונים בגין משלוח דברי פרסומת בניגוד לחוק – ואכן שינתה דרכיה ביום 21.6.16 (ר' חקירת מנהל הנתבעת בפרו' מיום 31.10.17, עמ' 8, שו' 13 ואילך). בנסיבות המקרה דן, נוכח האמור בסעיף 11 לעיל, אין די בהודאתה, הכרתה ועזיבתה של הנתבעת את דרך התנהלותה הקודמת, כדי להביא למחיקת הפיצוי המגיע לתובעת על פי חוק. יתרה על כן, מצופה היה כי הנתבעת, בהיותה בעלת רישיון כערוץ קניות יחיד בטלוויזיה ובעלת כמיליון לקוחות, תנהג במשנה אחריות כלפי לקוחות, ובכלל זה תימנע משימור פרטי כרטיס אשראי באין צורך ולכל הפחות תימנע מלמסור אותם לצדדי ג'. וכן תדאג להחזר מימסרי שגיאה בעברית ולא באנגלית לטובת משתמשים שאינם בקיאים באנגלית.
16. בהתחשב בשיקולים כנ"ל, הריני להעמיד את סכום הפיצוי על סך 1,000 ₪ - הסכום המקסימאלי אשר ניתן להשית על מפר החוק, בגין כל דבר פרסומת שהתובעת קיבלה בניגוד לחוק.

סוף דבר

17. הנתבעת תשלם לתובעת סך של 20,000 ₪.
18. הנתבעת תישא בהוצאות התובעת בשיעור של 5,000 ₪.
19. התיק ייסגר.

ניתן היום, י' כסלו תשע"ח, 28 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.

מרים קראוס, שופטת



בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-03-59679 מנשה נ' "כיד" ערוץ הקניות בע"מ

תיק חיצוני:

1
2